

naaer den nærmeste Postimybighed, men det staaer ikke udtrykkelig i § 1, og den Tvivl om den rette Forstaaelse af Udtrykket „Reqvirenten“, som fremkom fra det ærede Medlem for Ringhøj Amt (Madsen), bestyrker min Formening om, at det ikke vil være uvigtigt til lettere Forstaaelse af Loven udtrykkeligt at bestemme, at det paaligger Opholdscommunen at sætte Transporten i værk, men selvfølgelig ikke at betale den. — Det ærede Medlem fra Ribe Amt (Nosenørn) fremsførte nogle almindelige Bemærkninger om Forsørgelsesretten samt Anhydninger om, paa hvilken Maade dette Forholds uheldige Sider efter hans Mening lettest vilde være at afhjælpe. Jeg kan i Meget tiltræde det ærede Medlems Udtalelser, blandt Andet ogsaa med Hensyn til, at Diebliffet neppe vilde være heldigt valgt til at gjøre Forsøg paa ved internationale Forhandlinger at faae dette Forhold ordnet paa Grundlag af fuldstændig Gjenfældighed. Jeg kan kun udtale, at jeg, ligesom det ærede Medlem, har havt Diet aabent for de uheldige Sider ved den Ordning, som nu finder Sted.

C. Petersen: Det er kun med Hensyn til de Ytringer, der kom fra den første ærede Taler (Nosenørn), som begyndte sit Foredrag med, at der ikke var nogen særlig Trang til denne Lov, at jeg vil sige: jo der er megen Trang til en Lov som denne. Det er efter min Mening en rigtig heldig Lov, og da jeg ikke ellers har hørt, at der er reist nogen egentlig Modstand mod den, vil jeg ogsaa haabe, at den ikke skal møde nogen videre Hindring. Jeg troer baade, at Loven er særdeles heldig, og at vi trænge til den. Den tidligere Forsendelse fra Sogn til Sogn er saa uheldig, som den kan være, saavel for Vedkommende, der skal befordres paa den Maade, og for dem, der have med den at gjøre.

Indenrigsministeren: Jeg glemte at besvare et bestemt Spørgsmaal, der blev rettet til mig af det ærede Medlem for Rjøbenhavns

3die Valgkreds (R. C. Varsen). Det forekommer mig utvivlsomt, at Lovens Udtryk ligesom hjemle, at det er det assendende Amt i Forbindelse med Amtets Rjøbstæder, som skulle bære Udgifterne ved den hele Hjemsendelse, naar denne skal stee til Udlandet, hvorimod de mellemliggende Stationer Intet have dermed at gjøre. I det Tilfælde altsaa, at en Transport tog sin Udgang fra et Amt i Sjælland og gik over Rjøbenhavn til Udlandet, vilde det alene være det sjællandske Amts Repartitionsfond samt dets Rjøbstæder i Forening, som havde at bære den hele samlede Udgift.

Nosenørn: Jeg har ikke sagt, at der ikke var Trang til en Lov som denne, men jeg har sagt, at der ikke var Trang til Forandring i de Bestemmelser, hvorunder de Paa-gjældende her i Landet kunne hjemsendes fra den ene Commune til den anden.

C. Petersen: Altsaa har det ærede Medlem dog sagt, at der ikke var nogen særdeles Trang til Loven, men jeg paastaaer, at Lovforslaget er meget heldigt, og at der virkelig er megen Trang dertil.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, fattedes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

Ændringsforslag til anden Behandling indfaldtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen: Forespørgsel af Folkethingmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) til Indenrigsministeren. (Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 82.)

H. M. Petersen: Jeg er tilbøjelig til at troe, at dengang den nugældende Forordning om Hegn og Fred blev givet, var den